

Бережний Василь Павлович

Біографія

Народився в селі Бахмач (Чернігівська область) у селянській родині. Після закінчення загальноосвітньої школи поступив в Український технікум журналістики[1] в Харкові. Друкуватися почав з 1936 року.

Закінчивши у 1937 році технікум, Бережний працював в редакціях газет "Прапор комуни" у Бахмачі, "Молодий комунар" у Чернігові. Як згадував уже в зрілому віці, ще під час навчання в Харкові йому трапилося побувати в обсерваторії, уперше подивитися на небо в телескоп. Гострі піки місячних гір, освітлені сонячним світлом, їхні різкі тіні, тріщини, Пряма Стіна, схожа на циклопічну інженерну будівлю, — все це залишило приголомшливе, незабутнє враження. Ця подія надихнула його написати своє перше науково-фантастичне оповідання "Планета житиме", яке було надруковане в 1938 році.

Німецько-радянську війну Бережному, що проходив кадрову службу в танкових військах, довелося зустріти на землях Західної Білорусі, вже в червні взявши участь у кровопролитних боях під Гродно і Барановичами. Потім — відступ, з важкими оборонними боями до самої Вязьми, важке поранення, вороже оточення. З жовтня 1943-го він знову в діючій армії, на Першому Білоруському фронті. Його участь у війні відзначено бойовими нагородами.

Після війни Бережний повертається до журналістської роботи — працює в редакціях газет "Молодь України", журналів "Дніпро", "Вітчизна", "Україна". У 1952 році закінчує Київський університет ім. Т. Г. Шевченка. Усе активніше включається в літературну роботу — виступає з критичними рецензіями і статтями, нарисами, оповіданнями, незабаром береться і за повісті. У 1948 році з'являється його перша збірка документальних нарисів "За кермом". Потім виходять збірки "Сторінки життя" у 1952 році, "Кораблі сходять зі стапелів" у 1959. Його перу належать також повість про тодішнє сільське життя "Зелене море" (1955), пізня повість "Колюче терня" (1966).

Жив у Києві. Крім того, Василь Бережний перекладав з російської мови романи А. Коптелова, п'єси М. Погодіна, А. Софронова. Він також є автором літературного портрета "Олесь Гончар" (1978).

Найбільш повно розкритися Василю Бережному вдалося в жанрі наукової фантастики. Уже його перша науково-фантастична повість "У зоряні світи" була надрукована видавництвом "Молодь" у 1956 році тиражем у 65 тисяч екземплярів. А в 1958 це ж видавництво перевидає її тиражем у 100 тисяч. Фантаст Бережний досягає чималої популярності, всі його наступні книги наукової фантастики незмінно друкувалися і перевидавалися масовими тиражами.

З під його пера вийшло півтора десятка науково-фантастичних повістей, а також більше півсотні оповідань, які були об'єднані в десяток збірок. Твори Бережного були перекладені на багато іноземних мов: англійська, угорська, іспанська, латиська,

молдавська, польська, російська, словацька, французька.

В. Бережний був учасником Першого Всесвітнього симпозиуму письменників-фантастів, що проходив у Токіо (Японія) у 1970 році в рамках Міжнародної виставки ЕКСПО-70, а також Третього Європейського конгресу фантастів у Польщі у 1976 р.

Помер письменник 19 березня 1988 року в Києві.

Дружина — Бережна Любов Флоріанівна, лікар. Син — Бережний Андрій Васильович, дочка — Бережна Оксана Василівна. Внук — Бережний Василь Андрійович, внучки — Бережна Ольга Андріївна, Бережна Юлія Андріївна.